

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΗ ΖΥΡΙΧΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018 | ΩΡΑ 12:00 | PARADEPLATZ

Διαπιστώνουμε πως, κατόπιν πιέσεων του διεθνούς παράγοντα, προωθείται επίλυση «όπως-όπως» του ζητήματος της ονομασίας του γειτονικού κράτους με πρωτεύουσα τα Σκόπια, και μάλιστα με χρήση του όρου «Μακεδονία», κάτι που θεωρούμε ανιστόρητο, απαράδεκτο και κυρίως, επικίνδυνο.

Ανιστόρητο, διότι η Μακεδονία αποτελεί επί τρεις χιλιετίες κύριο, ολοζώντανο και αναπόσπαστο μέλος του σώματος της ενιαίας Ελλάδας. Οι Μακεδόνες είναι ελληνικό φύλο συγγενές με τους Δωριείς, το οποίο παρέμεινε στο βόρειο τμήμα της Ελλάδας κατά την κάθοδο των Δωριέων προς το νότιο τμήμα περί το 1000 π.Χ. **Η ονομασία Μακεδών προέρχεται ετυμολογικά από τη σύνθετη ελληνική λέξη «Μακεδνός», που αναλύεται επί μέρους στα «μάκος» (μήκος) και «δέμας» (σώμα), σημαίνει δηλαδή τον υψηλόσωμο.** Ήδη περί το 700 π.Χ., οι Μακεδόνες είχαν οργανωθεί σε ισχυρό βασίλειο, με βασιλείς όπως:

- Ο **Αλέξανδρος Α΄** (495-450 π.Χ.), ο οποίος αποκάλυψε στο ελληνικό στρατόπεδο το σχέδιο των Περσών κατά τη μάχη των Πλαταιών το 479 π.Χ., συμβάλλοντας καταλυτικά στην ελληνική νίκη που τερμάτισε τους Περσικούς πολέμους,
- Ο Αρχέλαος Α΄ (413-399 π.Χ.), ο οποίος φιλοξένησε επί χρόνια στην αυλή του τον μεγάλο Αθηναίο τραγικό Ευριπίδη και μερίμνησε ιδιαίτερα για τα γράμματα και τις τέχνες,
- Ο **Φίλιππος Β΄** (359-336 π.Χ.), επί των ημερών του οποίου ο μακεδονικός στρατός εξελίχθηκε με βάση το μακρύ δόρυ «σάρισα», το Μακεδονικό βασίλειο επεκτάθηκε σημαντικά και ένωσε όλα τα ελληνικά κρατίδια με κοινό σκοπό την εκστρατεία εναντίον των Περσών για την απελευθέρωση των ελληνικών πόλεων της Μικράς Ασίας. Ο Φίλιππος επικράτησε και έναντι ξένων γειτονικών βασιλείων, όπως το βασίλειο των Παιόνων που βρισκόταν βόρεια της Μακεδονίας και γεωγραφικά συμπίπτει περίπου με το σημερινό κράτος των Σκοπίων.
- Ο **Αλέξανδρος Γ΄, ο Μέγας** (336-323 π.Χ.), γιος του Φιλίππου Β΄ και μαθητής του φιλοσόφου Αριστοτέλη, ο οποίος εκστράτευσε μαζί με όλους τους Έλληνες εναντίον των Περσών, κατέλυσε την αχανή Περσική αυτοκρατορία και ένωσε τους λαούς της σε ένα νέο, ελληνικό βασίλειο, σεβόμενος τα ήθη τους και παράλληλα μεταδίδοντάς τους τον πλούσιο ελληνικό πολιτισμό, σε σημείο οι λαοί αυτοί να τον τιμούν μέχρι σήμερα στις παραδόσεις ως Ισκεντέρ/Σικαντέρ. Μετά την πρώτη μεγάλη νίκη του επί των Περσών στο Γρανικό ποταμό το 334 π.Χ., ο Αλέξανδρος έστειλε στην Αθήνα 300 πανοπλίες των ηττημένων με την αφιέρωση **«Αλέξανδρος Φιλίππου και οι Έλληνες πλην Λακεδαιμονίων»**, αιώνιο τεκμήριο της ελληνικότητάς του.

Παρότι το βασίλειο του Αλεξάνδρου διασπάστηκε μετά το θάνατό του, τα θυγατρικά, ελληνιστικά βασίλεια άκμασαν σε Μακεδονία, Μικρά Ασία, Αίγυπτο και Μέση Ανατολή για τρεις αιώνες, δημιουργώντας έναν ανεπτυγμένο και συνεκτικό ελληνιστικό κόσμο στη λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου. Τελευταίος κλώνος των αρχαίων μακεδονικών δυναστειών ήταν η Κλεοπάτρα του βασιλείου των Πτολεμαίων στην Αίγυπτο (51-30 π.Χ.), που καταλύθηκε από τους Ρωμαίους.

Μεταγενέστερα, όταν το κέντρο της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, η **Θεσσαλονίκη**, η οποία φέρει το όνομα της αδελφής του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αναδείχθηκε σε πρωτεύον κέντρο της αυτοκρατορίας και αποτέλεσε τη **Συμβασιλεύουσα**, στο πλευρό της Πόλης. Μόλις περί το 600 μ.Χ., κάπου 1000 χρόνια μετά τον Φίλιππο και τον Αλέξανδρο, εισέρχονται στην επικράτεια της Ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (Ρωμανίας) τα πρώτα σλαβικά φύλα, διασχίζοντας το Δούναβη και περνώντας στα Βαλκάνια. Ορμώμενοι από τη Θεσσαλονίκη, οι κατά σάρκαν αδελφοί και μοναχοί άγιοι **Κύριλλος** (826-869) και **Μεθόδιος** (815-885) έφεραν το 862 στη σλαβική Μοραβία (σημερινή Τσεχία) το Γλαγολιτικό αλφάβητο, βάση όλων των σλαβικών αλφαβήτων. Ο Κύριλλος επιπλέον φοίτησε και κατόπιν δίδαξε στο Παν/μιο της Μαγναύρας στην Πόλη, στο πλευρό του Πατριάρχη Μεγάλου Φωτίου. Την περίοδο της γέννησής τους περί το 800, εισέβαλαν στη Βαλκανική οι **Βούλγαροι** (αρχικά ταταρικής καταγωγής) και κυριάρχησαν προσωρινά σε μεγάλη έκταση που περιλαμβάνει τα σημερινά Σκόπια και τμήματα της Μακεδονίας, πριν νικηθούν οριστικά από τον αυτοκράτορα **Βασίλειο Β'** (976-1025) της Μακεδονικής δυναστείας. Οι Βούλγαροι αναμείχθηκαν εν συνεχεία με τα προϋπάρχοντα σλαβικά φύλα και έτσι υιοθέτησαν σλαβική γλώσσα, αλλά υπερίσχυσαν ως προς την εθνική συνείδηση. Αυτή είναι η αρχή της μακράιωνης συμβίωσης και γειτνίασης Ελλήνων και Βουλγάρων στην κεντρική Βαλκανική. Οι Βούλγαροι δέχθηκαν το Ευαγγέλιο από το οικουμενικό Πατριαρχείο και εντάχθηκαν στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, ενώ και οι Έλληνες, ειδικά στη Μακεδονία και την υπόλοιπη βόρεια Ελλάδα, δέχθηκαν μερικώς τη γλωσσική επιρροή των Βουλγάρων, χωρίς να χάσουν όμως την ελληνική τους συνείδηση. Η εισβολή των Οθωμανών Τούρκων στη Βαλκανική μετά το 1350 συμπληρώνει το παζλ των λαών που θα κατοικήσουν στη Μακεδονία ή περίξ αυτής μέχρι και σήμερα. **Μακεδονικό έθνος και λαός δεν υφίστατο ουδέποτε ιστορικά ούτε υφίσταται.** Οι κάτοικοι του χώρου της Μακεδονίας καταγράφονταν επί Οθωμανικής αυτοκρατορίας ως Έλληνες, Βούλγαροι, Τούρκοι ή Εβραίοι.

Το μόρφωμα του «Μακεδονικού έθνους» αποτελεί σύγχρονο απότοκο του βουλγαρικού επεκτατισμού σε συνδυασμό με τις μεταγενέστερες γιουγκοσλαβικές βλέψεις. Από το 1800 και έπειτα, η Οθωμανική αυτοκρατορία παρακμάζει σταδιακά και οι κτήσεις της στη Βαλκανική συνεχώς συρρικνώνονται. Οι Έλληνες επαναστατούν καθολικά το 1821 και φυσικά η Μακεδονία συμμετέχει με τον ήρωα **Εμμανουήλ Παππά** από τις Σέρρες να πρωτοστατεί στην εξέγερση της Χαλκιδικής, και τις **γυναίκες της Νάουσας** το 1822 να προτιμούν να πέσουν μαζί με τα παιδιά τους στο ποτάμι της Αράπιτσας παρά στα χέρια των Τούρκων, σε ένα “δεύτερο Σούλι”. Ακολούθησε κατά τον Κριμαϊκό πόλεμο η επανάσταση του 1854, με εστίες στη Χαλκιδική (**Τσάμης Καρατάσος**), στα Γρεβενά (**Θεόδωρος Ζιάκας**) και στην Πιερία. Η Ρωσία, παρά την αποτυχία στον Κριμαϊκό πόλεμο, συνέχισε την καλλιέργεια του Πανσλαβισμού με πρωτεργάτη τον Νικολάι Ιγνάτιεφ, πρέσβη της στην Πόλη. Στόχος της ήταν η έξοδος στη Μεσόγειο, με όχημα μια μεγάλη, ομόγλωσσή της Βουλγαρία, για την οποία προόριζε τη Μακεδονία και τη Θράκη, παρ' όλη την πλειονότητα του Ελληνισμού σε αυτές. Πρώτη στρατηγική κίνηση αποτέλεσε η ίδρυση της **Βουλγαρικής Εξαρχίας** το 1870, ως αυτόνομης από το Οικ. Πατριαρχείο Εκκλησίας, με αρχική δικαιοδοσία που γεωγραφικά συνέπιπτε περίπου με τη σημερινή Βουλγαρία. Διάταξη-κλειδί συνιστούσε η δυνατότητα ένταξης στην Εξαρχία (άρα μελλοντικά στη Βουλγαρία) των περιοχών στις οποίες τα 2/3 των ορθόδοξων κατοίκων το ζητούσαν. Το 1877 ξέσπασε νέος Ρωσοτουρκικός πόλεμος που έληξε το 1878 με νίκη της Ρωσίας. Στη **συνθήκη του Αγίου Στεφάνου** (Μάρτιος 1878), συμφωνείται με πρωτοβουλία του Ιγνάτιεφ η ίδρυση αυτόνομης βουλγαρικής ηγεμονίας που περιλάμβανε το μεγαλύτερο μέρος της Μακεδονίας, αλλά και της Ανατολικής Ρωμυλίας και των σημερινών Σκοπίων, φτάνοντας μέχρι τη σημερινή Αλβανία στα

Μακεδονία για να υπηρετήσουν τα επεκτατικά τους σχέδια, κάτι που μεταπολεμικά επαναλαμβάνεται από τους Γιουγκοσλάβους και σήμερα πλέον από τους Σκοπιανούς. Φυσικά, με τη λήξη των Βαλκανικών Πολέμων το 1913, η Ελλάδα δημιούργησε κατευθείαν το διαμέρισμα της Μακεδονίας στις απελευθερωμένες περιοχές, ενώ αντίθετα την ίδια περίοδο **η Σερβία προσδιόρισε το σημερινό κράτος των Σκοπίων ως «Νότια Σερβία» και η μετέπειτα Γιουγκοσλαβία ως «επαρχία του Βαρδάρη»** (Αξιού) και όχι ως Μακεδονία.

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος προκάλεσε ανακατατάξεις και στα Βαλκάνια, με τους Ναζί να παραχωρούν και πάλι μεγάλο μέρος του σημερινού κράτους των Σκοπίων αλλά και της Μακεδονίας στη Βουλγαρία. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο βουλγαρικός στρατός κατοχής έγινε δεκτός στη μέχρι πρότινος γιουγκοσλαβική πόλη των Σκοπίων ως απελευθερωτής από μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, ενώ φυσικά στη Μακεδονία η ανταπόκριση των σλαβόφωνων υπήρξε περιορισμένη έως απογοητευτική για τους Βούλγαρους. Στην εξίσωση εισέρχεται όμως σταδιακά και η παράμετρος του κομμουνισμού, αφού αρκετοί σλαβόφωνοι Έλληνες κομμουνιστές είχαν διωχθεί προπολεμικά από τις ελληνικές αρχές και, βλέποντας το - εχθρικό για αυτούς - προπολεμικό καθεστώς να επανακάμπτει μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας (1945), περνούν με τη λήξη του ελληνικού εμφυλίου στη Γιουγκοσλαβία του **Ιωσήφ Τίτο**. Ο Τίτο, με την ενθάρρυνση του Στάλιν, είχε προχωρήσει με τη λήξη του πολέμου στη **δημιουργία της «Λαϊκής Δημοκρατίας της Μακεδονίας»** στα εδάφη της πρότερης επαρχίας του Βαρδάρη και, ως τραγική ειρωνεία, οι προαναφερθέντες σλαβόφωνοι Έλληνες φυγάδες αποτέλεσαν τη μαγιά για την καλλιέργεια και διάδοση της κίβδηλης αυτής ιδέας. Η στόχευσή του Τίτο ήταν προφανής και συναφής με τους **γεωστρατηγικούς συσχετισμούς** της εποχής: το κομμουνιστικό μπλοκ υπό τη Σοβιετική Ένωση έθετε με αυτό τον τρόπο διεκδικήσεις στην πραγματική Μακεδονία, με στόχο να σπάσει τα όρια του δυτικού μπλοκ όπως ορίζονταν από το Δόγμα Τρούμαν στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας και της Τουρκίας και **να αποκτήσει την πολυπόθητη διέξοδο στο Αιγαίο**. Το εγχείρημα του Τίτο ήταν τεράστιο και περιλάμβανε την κατασκευή ενός «Σλαβομακεδονικού έθνους», την κατασκευή «Μακεδονικής γλώσσας» με βάση το τοπικό βουλγαρικό ιδίωμα και χωρίς συσχέτιση με τα «εντόπικα», αλλά και την αυθαίρετη ίδρυση λίγα χρόνια αργότερα «Μακεδονικής Εκκλησίας» (μεγάλος ζήλος ομολογουμένως από έναν κομμουνιστή για τα εκκλησιαστικά). Το αποτέλεσμα είναι τρομακτικό: **ένα μεγάλο σύνολο ανθρώπων στο γειτονικό μας κράτος έχουν γαλουχηθεί επί δύο και πλέον γενιές με ψεύτικη ταυτότητα που δημιουργήθηκε από συστηματική παραχάραξη της Ιστορίας και έχουν εμποτιστεί με μίσος για τους δήθεν κατακτητές τους Έλληνες. Μια πλήρης αντιστροφή αλήθειας και ψεύδους, ένα από τα πιο οξύμωρα κεφάλαια σφετερισμού που έχουν καταγραφεί στην Ιστορία.**

Για αυτόν ακριβώς το λόγο, **η προωθούμενη σύνθετη ονομασία του γειτονικού κράτους με τον όρο «Μακεδονία» είναι άκρως επικίνδυνη**. Υποθάλλει τη διαίρεση της ιστορικά ενιαίας Μακεδονίας και εκτρέφει τα επεκτατικά σχέδια του κρατιδίου, αφού ένας «Άνω Μακεδόνας» εύκολα και δικαιολογημένα διεκδικεί και λυμαίνεται και την «Κάτω Μακεδονία» μέχρι τη Λάρισα. Δεν τρέφουμε την ψευδαίσθηση ότι η πιθανή υλοποίηση τέτοιων σχεδίων είναι εφικτή από το κρατίδιο των Σκοπίων μόνο του, αλλά θυμίζουμε ότι **στην περιοχή εμπλέκονται ενεργά παγκόσμιες υπερδυνάμεις** όπως οι ΗΠΑ και η Ρωσία και ότι η άλλοτε κραταιά Γιουγκοσλαβία έχει διαμελιστεί σήμερα σε επτά κράτη επειδή έτσι προέβλεπαν τα σχέδια τέτοιων δυνάμεων. Επίσης, επισημαίνουμε ότι στην απευκαϊά περίπτωση σύρραξης με την πάντα ασταθή και επικίνδυνη Τουρκία, τα Σκόπια αποτελούν ιδανική εστία αντιπερισπασμού για τους από ανατολάς γείτονές μας.

Δεν νοείται λοιπόν ο Ελληνικός λαός να συνηγορήσει, είτε με τη στήριξή του είτε τηρώντας ουδέτερη και παθητική στάση, στην αποδοχή μιας τέτοιας σύνθετης ονομασίας από το ελληνικό κράτος. Οι απανταχού Έλληνες καλούμαστε να υπερασπιστούμε την ιστορική αλήθεια, εναντίον όσων επιχειρούν να παραχαράξουν την Ιστορία, αλλά και όσων Ελλήνων πολιτικών θεωρούν πως το Σκοπιανό ζήτημα πρέπει να λήξει πάραυτα έστω και με ονομασία επιβλαβή για το εθνικό μας συμφέρον. Έχουμε χρέος να φανερώσουμε την πραγματικότητα στον υπόλοιπο κόσμο και να δείξουμε στους πολιτικούς αρχηγούς ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να παραχωρήσουμε την ταυτότητά μας. **Οδηγός μας δεν πρέπει να είναι οι ως τώρα ήττες στο διπλωματικό πεδίο, αλλά **το Δίκαιο, η Α-λήθεια, η Ιστορία μας.****

Ένα είναι σίγουρο: **η Ελλάδα έχει ακόμα το «πάνω χέρι» στη γεωπολιτική σκακιέρα με τα Σκόπια.** Οι γείτονες δεν μπορούν να ενταχθούν στην ΕΕ ή στο ΝΑΤΟ χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Ελλάδας, καθώς αυτή έχει δικαίωμα βέτο, ενώ αντιμετωπίζουν σοβαρά εσωτερικά προβλήματα και βρίσκονται στα όρια της διάλυσης. Μπορούμε δηλαδή να θέσουμε εμείς **από θέση ισχύος** τους όρους της διαπραγμάτευσης. Για αυτό το λόγο, τους Σκοπιανούς τους «καίει» η αναγνώριση από την Ελλάδα και **η παράτυπη αναγνώριση τους ως «Μακεδονία» από πολλά άλλα κράτη έχει ελάχιστη σημασία.** Τέλος, ακόμα και σε περίπτωση που υπάρξει συμφωνία για σύνθετη ονομασία σε διπλωματικό επίπεδο, ας μην ξεχνάμε ότι για να έρθει σε ισχύ πρέπει πρώτα να επικυρωθεί από τη Βουλή των Ελλήνων και ότι υπάρχει επίσης συνταγματική πρόβλεψη για διενέργεια δημοψηφίσματος σχετικά με κρίσιμο εθνικό θέμα. **Οφείλουμε λοιπόν να καταστήσουμε σε όλα τα μέλη της Βουλής σαφές ότι ο Ελληνικός λαός απορρίπτει κατηγορηματικά μια τέτοια συμφωνία.**

Οι στιγμές είναι κρίσιμες και απαιτούν σοβαρότητα, υπευθυνότητα και ενότητα. Εμπνεόμενοι από τον παλλαϊκό ξεσηκωμό της Θεσσαλονίκης στις 21/01/18 αλλά και εν όψει του συλλαλητηρίου της Αθήνας στις 04/02/18, αποφασίζουμε, εμείς οι απλοί πολίτες, Έλληνες και Ελβετοί ελληνικής καταγωγής, να διοργανώσουμε ειρηνικό συλλαλητήριο στο κέντρο της Ζυρίχης στις 03/02/18, ώστε να ενώσουμε τη φωνή και την ψυχή μας με τους συμπατριώτες μας στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο και να βροντοφωνάξουμε την αποφασιστικότητά μας. Δε δώσαμε σε κανέναν πολιτικό λευκή επιταγή ή πληρεξούσιο για εκποίηση της εθνικής μας κυριαρχίας. Δεν επιτρέπουμε περαιτέρω ταπείνωσή μας από τους γείτονες που θρασύτατα απαιτούν μέχρι και την αλλαγή του ονόματος της Μακεδονίας μας. **Η Μακεδονία ανέκαθεν είναι Ελλάδα και η Ελλάδα είναι Μακεδονία.**

Είμαστε όλοι Μακεδόνες. Είμαστε Έλληνες και υπερασπιζόμαστε την Ιστορία μας, μα και την αξιοπρέπεια και την περηφάνια ενός ολόκληρου λαού που βρίσκεται σήμερα σε αδυναμία και βαθιά κρίση, όμως δεν έχει πει την τελευταία του λέξη. Δεν είναι ώρα για άλλη ταπείνωση. Ως εδώ και μη παρέκει! Έρθε η ώρα για αγώνες. Έρθε η ώρα του ξεσηκωμού. Το σύνθημα δόθηκε στη Θεσσαλονίκη. Ήταν μόνο η αρχή. **Ας σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Ενωμένοι. Για την Πατρίδα μας. Για τον Ελληνισμό. Για τον κόσμο. Ας είναι αυτή η κληρονομιά που θα αφήσουμε στα παιδιά μας.**

«Λίγο ακόμα, να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα!»

Μετά τιμής,

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χάρης Αθανασίου (Aargau)
Μελίνα Μαραντίδου (Aargau)
Μιχαήλ Ντουλμπέρης (Solothurn)
Χρήστος Σακαρίδης (Zurich)
Γεώργιος Σγούρδος (Vaud)

Το συλλαλητήριο υποστηρίζουν:

- Ένωση Ποντίων Ελβετίας
- Ένωση Κρητών Ελβετίας
- Ένωση Ηπειρωτών Ελβετίας
- Σύλλογος Λιβαδεριωτών Ελβετίας
- Μέλισσα του Ελληνισμού
- Ομοσπονδία Συλλόγων και Κοινοτήτων Ελλήνων Μεταναστών Ελβετίας
- Π.Ο. Hellas Zurich

Για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης έχει ληφθεί άδεια από τις τοπικές Αρχές σύμφωνα με την ελβετική νομοθεσία.